

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๓

เตือนด้วยความหวังดี

(ผู้ฟังเทศน์นักเรียน ร.ร.ค่ายประจักษ์ ๑๐๐ คน ประชาชน ๕๐๐ คน)

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๔ บาท ๕๗ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๙๐ ดอลลาร์ วันนี้ได้ทองคำ ๔๓ บาท ๒๕ สตางค์ (น้องสาวหลวงตาถวายเนื่องในวันเกิด) เอ้อ ใครไปเอาหนังสือที่ทางธนาคารส่งมาเมื่อวานนี้จะอ่านให้ทราบทั่วถึงกัน เมื่อวานนี้ทางธนาคารส่งมา ธนาคารชาติ มันจะต้มหรืออะไรเรายังไม่แนะ เราไม่ได้ใช้อย่าง ๆ พวกโกงบ้านโกงบึงทำลายบ้านเมือง ไม่เคยคาดเคยคิดว่าพวกนี้จะมาเป็นอย่างนี้ได้ เป็นผู้นำยิ่งกลับกลายเป็นมากลืนชาติบ้านเมือง แม้ที่สุดศาสนาหลวงตาบักก็จะถูกกลืนอีกด้วย เราจึงไม่ได้ไวใจตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งบัดนี้

เอ้า อ่านให้ได้ยินทั่วถึงกันซี เรื่องนี้เป็นสมบัติของชาติ ความได้ความเสียกระเทือนทั้งชาติ ต้องอ่านให้ชาติฟังทั่วถึงกันซี ใครผิดใครถูกก็รู้กัน (มีผู้อ่านหนังสือจากธนาคารชาติถวาย กล่าวถึงการนำทองคำและเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกา เข้าบัญชีทุนสำรองเงินตราของธนาคารแห่งประเทศไทยตามลักษณะของคำว่า ทุนสำรองเงินตราตาม พ.ร.บ.เงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ แล้วเมื่อวันที่ ๓๐ ส.ค.๕๓)

นี่ละพากันทราบตามนี้ นี่เข้าแล้วเข้าตามจุดที่เราต้องการแล้วเวลานี้ เราจะต้องเอาให้ถึงที่สุดทุกอย่างเราทำเล่น ๆ ไม่ได้ คอนี้ขาดไปเลยไม่เสียตายยิ่งกว่าชาติบ้านเมืองและธรรม คือหัวใจของเราเป็นอย่างนั้น เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องติดตาม แล้งานเหล่านี้ไม่ใช่งานของเราทำเอง มันก็มีล่าช้า คอยสอดคอยส่องคอยดูคอยสืบคอยถามเรื่องราว ทางนั้นก็ติดตามเรื่อย ๆ เราก็ค่อย ๆ ตามฟังไปเรื่อย ๆ แล้วได้ผลมาเป็นระยะ ๆ อย่างนี้ เพราะเราไม่เป็นผู้ทำงานเอง ลำบากนะ อันนี้เป็นทางของโลกเขาทำ เราเป็นผู้ควบคุมในหน้าที่การงานของเราซึ่งกำลังดำเนินอยู่เท่านั้นแหละด้วยความเป็นธรรมของเราอีก ความเป็นโลกอันหนึ่ง ความเป็นธรรมเป็นอันหนึ่ง

นี่เป็นอันว่าเข้าแล้วตามนี้ แต่เราเพียงรับทราบนะ เรายังไม่แล้ว เราจะต้องสืบเสาะให้เรียบร้อยจนเป็นที่ลงใจกับนักกฎหมาย สำคัญคือนักกฎหมายเอามายืนยันรับรอง อันอื่นเราไม่เอาเข้ามายืนยัน (เงินดอลลาร์ของหลวงตาที่มอบไว้ ๔ ล้าน ๒ แสน ที่นี้เขารวมดอกเบี้ยด้วยได้ ๔ ล้าน ๖ แสน) เอ้อ ดอกเบี้ยมันก็ขึ้น อย่างนี้ละเห็นไหม ผลของมันที่มีเสียไปตาม ก็เพราะเรื่องที่เกิดที่ขวางไม่ให้สมบัติของชาติเข้าตามความมุ่งหมาย ตามเวลาที่ควร เงินเวลานี้ ๑ ล้านดอลลาร์ยังเข้าไม่ได้ อันนี้ก็ล่าช้าที่จะเข้าใน

จุดนั้น ทุกอย่างเลยล่าช้าไปหมด เป็นความกระทบกระเทือนทั่วประเทศไทย ทั้ง ๆ ที่ชาวไทยทั้งประเทศช่วยกันเต็มกำลังความสามารถ จะให้เป็นไปตามความมุ่งหมาย มันก็มีกีดมีขวางเสียเวลา ถ่วงเวลา แล้วกระทบกระเทือนด้วยเรื่องต่าง ๆ อีก เพราะเหตุนี้อีกไม่ใช่น้อย ๆ นะ นี่ละเรื่องอุปสรรคมันเป็นอยู่อย่างนี้

เพราะฉะนั้นเราถึงได้ประกาศตามนี้เลย เพราะเรื่องธรรมจะต้องตรงไปตรงมาเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ นี่ความล่าช้าในสิ่งเหล่านี้ผลประโยชน์ก็ขาดไป ๆ อย่างนี้ละ แต่ยังไม่มันจะเป็นไปตามนั้นละ ค่อยก้าวไปอย่างนี้เรื่อย ๆ ไป เพราะไม่ใช่คนคนเดียวทำงาน คนจำนวนมากทำงานรวมกันกว่าจะลงกันได้แต่ละครั้ง ๆ ลงเอยกันได้ก็ต้องกินเวลา สำหรับเราเองเราเป็นแต่เพียงผู้ชี้แนะหรือเป็นผู้นำเท่านั้น แล้วอะไร ๆ ก็สั่งเสียทางบรรดาผู้ทำงาน ทางโน้นก็ค่อยก้าวเดิน ๆ

เมื่อลงกันจุดไหนก็มาพูดให้เราฟัง เราก็นำออกเป็นระยะ ๆ เพราะไม่ใช่เราเป็นผู้ทำงานเอง กรรมการทั้งหลายก็ทั่วประเทศไทยนั้นแหละ ทำงานในการช่วยชาติคราวนี้ค่อยฟังไปเป็นระยะ ๆ ไป อย่างไรก็ตามเรื่องเหล่านี้หลวงตาเป็นผู้ถือบังเหียนแต่ผู้เดียว จะติดตามทุกกระเบียดเลยไม่ใช่ธรรมดา เอาให้ทุกกระเบียด ไม่ได้ทำเล่น ๆ นี้จะติดตาม ชัดตรงไหนก็พูดกันตรงนั้น ๆ เรื่อยไปตั้งที่ว่านั่นแหละ ก็มาลงจุดนี้ใช้ไหมล่ะ แล้วจึงเอาจุดนี้มาพิจารณากันอีกที่จนเป็นที่แน่ใจแล้วก็ลงเอยกันละ แล้วประกาศอีกทีหนึ่ง

อันนี้เพียงประกาศรับทราบจากทางธนาคารชาติส่งมาหาเรา ยอมรับตามที่เราต้องการ แล้วก็ลงตามนั้น นี่เราก็รับทราบตามที่เขาบอกมา แต่ยังไม่ได้ลงใจแน่นอนเพียงรับทราบไว้แล้วก็อ่านความรับทราบนี้ให้พี่น้องทั้งหลายทราบจากทางธนาคารเขาส่งมา เราเป็นผู้รับทราบเอาไว้ แล้วอ่านความรับทราบให้พี่น้องทั้งหลายทราบนี้

พวกเราก็ทำเรื่องอย่างนี้แหละ ไม่ถอย อันใดจะช้าเร็วไปบ้างเป็นธรรมดาของคนหมู่มาก พวกกันก้าวเดินไป เวลานี้ทองคำเข้าไปแล้วก็ ๑,๐๓๗ กิโลกรัม ที่ฝากไว้ไม่นับในนี้ละ ที่เข้าแต่ก่อนที่ว่าจะเข้าจุดนั้นมันเข้าไม่ได้ พลาดไปแล้ว กำลังเข้าจุดนั้นส่วนที่ฝากไว้ไม่ได้เข้าเพราะไม่แน่ใจที่ผ่านไปแล้ว อันนี้ยังไม่ได้นับนะ ๑,๐๒๕ กิโลกรัมนี้ยังไม่ได้นับเข้าจำนวนนี้ละ แต่อยู่ในธนาคารนั้นแหละหากยังไม่ได้เข้าในจุดนี้ จึงไม่ได้รวมกันว่ามีจำนวนเท่านั้นในธนาคารชาติหรือว่าคลังหลวงเรา ยังแยกกันอยู่เวลานี้

แต่อย่างไรก็ตามที่เราจะไว้นั้น กะไว้ด้วยความคิดความอ่านเต็มกำลังความสามารถทุกอย่างแล้วค่อยนำมาประกาศให้พี่น้องชาวไทยเราทราบทั่วถึงกันว่า ทองคำที่วางไว้แล้วสี่พันกิโลนี้ เรียกว่าเป็นพื้นฐาน ไม่ควรจะให้หลุดจากนี้ไปแม้แต่สตางค์หนึ่ง เสียศักดิ์ศรีของชาติไทยเราอย่างมากทีเดียว ขาดไปสตางค์หนึ่ง โลกจะทราบทั่วถึงกันหมด

นะ ทองคำสี่พันกิโลขาดไปหนึ่งสตางค์ แสดงว่าชาติไทยของเราทั้งชาติไม่เต็มบาท นั่นเห็นไหม เราอยากขาดบาทขาดตาตั้งเหอ ใครจะอยากขาด เอ้า เพิ่มเข้าไปซี นี่อันสำคัญ ส่วนได้มากกว่านี้ไม่เป็นไร แต่ต่ำกว่านี้ไม่ควรอย่างยิ่ง

ที่เคยเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า เงินสด ๘๐๐ ล้านบาทตายตัวแล้ว รอแต่จังหวะที่จะซื้อทองคำเข้าคลังหลวงเท่านั้น อันนี้เป็นคำตายตัวแล้วเราประกาศ เราตายไปแล้วจะต้องเดินตามนั้น อันนี้เราจะเอาขึ้นต่อยอดก็บอกแล้ว ไม่ให้ใครมานับเข้าในจำนวนสี่พันกิโล ต่อยอดแล้วก็คงไม่ต่ำกว่าหกพันกิโล เพราะ ๘๐๐ ล้านก็ไม่ต่ำกว่า ๒ ตัน แล้วอีก ๕๐ กว่าล้านมันก็จะค่อยได้มาเรื่อย ๆ จากเงินโอนมาของพี่น้องชาวไทยเรา แต่เวลานี้โอนน้อยมากทีเดียว ไม่ค่อยจะมีนะเดี๋ยวนี้ บัญชีที่ประกาศก็องมาได้เกือบ ๓ ปีแล้ว นี่บัญชีเปิดให้โอนมาโดยไม่ต้องเสียค่าโอนใด ๆ จากธนาคารต่าง ๆ ที่ระบุไว้เรียบร้อยแล้วนั้น ใครมีศรัทธามากน้อยเพียงไรก็ให้โอนมาตามนั้น เข้าบัญชีนี้ ๆ นับวันจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ดอกก็มีบ้างเล็กน้อย

เพราะเวลานี้ธนาคารเขาไม่ได้ให้ดอกมากนักะ ทราบว่าเขาไม่ยอมรับด้วยซ้ำไป เพราะเหตุไร อันนี้ก็พวกเรานั้นแหละตัดสันดานธนาคาร จะว่าใครมาตัด ก็พวกเรากัดสันดานธนาคาร ไปกู้ไปยืมเงินเขามาแล้วมาปลุกนั้นสร้างนี้แล้วจะคืนให้เขา ไม่มีอะไรจะคืนมีแต่ตึกร้าง ๆ เงินไม่มีคืนให้เขา ที่ไหนกู่ไปมีตั้งแต่ที่ดิน มีตั้งแต่สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ เงินไม่ได้คืนให้ธนาคาร เขาก็เข็ดละซี นี่พวกเรากัดสันดานเขา เข้าใจไหม มีแต่อยาก ร่ำอยาก รวยอยาก มั่งอยาก มีแล้วก็จมไป ๆ เจ้าของจมไปนรกหลุมไหนก็ไม่รู้ เผาหัวเจ้าของนั้นแหละ

ทีนี้ใครจะไม่เข็ดหลาบละ เมื่อกู้ยืมไปแล้วแทนที่จะได้มาพร้อมกับดอกผล กลับจมไปด้วยกัน จะไปยึดเอาอัฐเอบาปูนก็เป็นอัฐเป็นปูนเสียไม่ใช่เงิน คนนั้นก็ยืม คนนี้ก็ยืม ได้มาก็มีแต่อย่างว่า พวกอัฐปูนหินทรายสถานที่ต่าง ๆ ไม่ได้เป็นตัวเงินมา เขาก็ต้องเข็ด เขาไม่ให้กู้ยืมเวลานี้ เมื่อไม่ให้กู้ยืมเงินในธนาคารนั้นก็ต้องเสียค่าดอกให้บรรดาผู้ไปฝากเงิน แต่ก่อนก็มีดอกสูงเพราะเขาเอาเงินนี้ออกหมุน ทีนี้เมื่อหมุนไปแล้วมันกลับมาเข้าเนื้อเขาเอง เขาก็ต้องหยุดอันนั้น ทีนี้เงินที่ฝากเขาก็ให้ค่าดอก ๆ ตลอดเวลา ตามธรรมดาเขาไม่อยากจะรับแล้วแหละเวลานี้นะ เพราะมีแต่ที่จะให้ค่าดอกอย่างเดียว ที่จะหมุนออกไปเป็นประโยชน์ไม่ค่อยได้เรื่องได้ราว นี่ตามเรื่องราวที่เราทราบมาเป็นอย่างนั้น

นี่เราก็ตราบมาจากทางธนาคาร ไม่ใช่มาพูดลุ่มลุ่มห่าณะ นี่ละเงินเราจึงได้ดอกเพียงเล็กน้อย ได้ก็เอาไม่ได้ก็ไม่เอาจะว่าไง เราก็บอกตามมันได้เท่านั้นเอง เงินเราเวลานี้ก็ ๘๕๐ กว่าล้าน ค่อย ๆ เพิ่มมาเล็ก ๆ น้อยไปอย่างนั้น ส่วน ๕๐ กว่าล้านนี้เราก็ได้

พูดไว้แล้ว เราพิจารณาเงาไหนที่หนักเบาต่างกันยังงัยบ้าง ถ้าหากว่าทางชาติบ้านเมืองของเรามีความจำเป็นหนักมาก เงิน ๕๐ กว่าล้านนี้อาจจะถอนออกมาช่วยก็ได้ เราแยกไว้สองนะ ถ้าหากพออุโลกันไปได้เงินจำนวนนี้เราก็ไม่แตะอีก เราจะหมุนเข้าซื้อทองคำอีกเหมือนกัน เราเป็นคนพิจารณาแต่ผู้เดียวเพื่อชาติไทย จึงขอพี่น้องทั้งหลายได้ทราบตามนี้

ส่วนเงินที่ฝากไว้แล้วนี้ไม่เคยถอนนะ หากว่ามีความจำเป็นยังงัยในเงินจำนวน ๕๐ กว่าล้านนี้ หลวงตาทะประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า ถอนออกมาเท่าไร ด้วยความจำเป็นอะไรบ้าง เราจะประกาศให้ทราบ นี้เรายังไม่ได้ถอน เป็นแต่เพียงประกาศให้ทราบตามความจำเป็นหนักเบาเท่านั้น จะควรถอนออกมาอย่างน้อยเพียงไร หรือไม่ควรถอน ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบเท่านั้นเอง เงินจำนวน ๕๐ กว่าล้าน ส่วน ๘๐๐ ล้านนั้นไม่แตะแล้วเวลานี้ กรุณาทราบตามนี้ แล้วเราก็ได้ไปเรื่อย ๆ อย่างนี้แหละวันนี้ก็ได้แล้ว ทองคำได้ ๔๓ บาท ได้ไปทุกวัน ๆ ได้เพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ

กฐินปีนี้ก็ให้เป็นกฐินพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาติเลย เป็นกฐินเพื่อชาติ ตั้งวัดป่าบ้านตาดเป็นศูนย์กลางที่รวบรวมสมบัติให้เป็นกฐิน แล้วเงินกฐินนี้เราก็จะน้อมเข้าสู่ทางด้านทองคำ ส่วนที่จะแยกออกไปเพื่อประชาชนเราคิดเป็นอีกแง่หนึ่ง ส่วนใหญ่เงินจำนวนนี้เราจะหมุนเข้าซื้อทองคำ เงินที่วางกฐินเพื่อชาตินี้จะ เราจะหมุนเข้าซื้อทองคำเป็นจำนวนมากหรือหนักมากกว่าปลีกย่อยนั้น กรุณาทราบตามนี้อีกเหมือนกัน กฐินนี้เป็นกฐินช่วยชาติเรา หมดทั้งประเทศเป็นเจ้าของ เป็นเจ้าภาพด้วยกัน สมบัติที่จะเอามาเป็นองค์กฐินนี้ก็เอามาจากกองกลางนี้ เอามาเป็นกองกฐิน เพราะฉะนั้นจึงว่ากฐินทั้งชาติทั้งหมด ไม่มีใครเป็นเจ้าภาพ ชาติไทยเป็นเจ้าภาพเท่านั้นเอง

ทองคำเราเป็นจุดสำคัญมากในชาติไทยของเรา ให้ฟังเสียงหัวหน้านะ หัวหน้าลงจุดไหนหนักให้พืดจุดนั้นให้มากทุกคน ๆ เพราะก่อนที่จะนำมาพูดนี้ไม่ใช่จะพละม ๆ ออกมา พิจารณาเรียบร้อยแล้วค่อยออก ๆ ทุกอย่าง ขอให้พิจารณาตามนี้ เช่นอย่างทองคำเรานี้ด้อยมาก ขอให้เร่งกันทุกคน ๆ ให้มีความเข้มแข็งขึ้น ถ้าทองคำเราเข้มแข็งชาติไทยของเราก็แข็งไปตาม ๆ กัน ถ้าทองคำของเราอ่อนชาติไทยของเราอ่อน แล้วอ่อนเปียก จม

เราอย่าเห็นแก่ความมั่งคั่งความมีของเราไปรอดชาติไทยที่กำลังจะล่มจมเวลานี้ ไม่เป็นประโยชน์อะไรเลย ให้ต่างคนต่างเสียสละมากน้อยเพื่อชาติไทยของเราจะแน่นหนามั่นคง เราจะได้อยู่ได้ร่มชาติไทยของเราได้ผาสุกสบาย เรามีเงินมากน้อยเพียงไรก็ตามเถอะ ถ้าชาติไทยของเราอ่อนเอียงจะล่มจมไม่มีความหมายนะ เงินในกระเป๋าของเราไม่มีความหมายทั้งนั้นแหละ ความหมายอันใหญ่หลวงอยู่ที่คลังหลวง เพราะฉะนั้นเราจึง

ได้เตือนเสมอ เฉพาะอย่างยิ่งคือทองคำ จากนั้นก็ดอลลาร์ ดอลลาร์ก็เป็นเครื่องหนูนั่งที่เคยพูดแล้ว ทองคำก็หนุน ดอลลาร์ก็หนุนชาติไทยของเรา เราต้องคิดเต็มหัวใจทุกคน ๆ

หลวงตาไม่มีจึงต้องประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ถ้ามีนี้ โอ้ย โกอ้ยไปไว้เต็มคลังหลวง ดีไม่ดีสร้างคลังหลวงใหม่โน่นว่ไร ทองคำหลวงตาเต็มแล้ว ดอลลาร์กำลังไหลมาเวลานี้ ให้รับจัดการสร้างโรงดอลลาร์ ก็จะว่าอย่างนั้น แต่นี่มันไม่มีจะว่าไง มันจำเป็นมันไม่มี ถ้ามีเอาจริง ๆ แหละเรา เพราะพร้อมอยู่ตลอดเวลา ไม่บกพร่อง นี่ที่ว่าช่วยชาติ คือพี่น้องชาวไทยทั้งหลาย เราถอดหัวใจของเราหมดเลย เราช่วย เหมือนเราถอดหัวใจเราเพื่อมรรคผลนิพพาน เต็มเม็ดเต็มหน่วย เป็นกับตายทิ้งไว้ข้างหลัง ความมุ่งต่อมรรคผลนิพพานต้องก้าวหน้า ๆ ตลอดเวลา

หลังจากนั้นลงจากเวทีนี้ก็ช่วยชาติบ้านเมือง คือความจนตรอกจนมุม ด้วยอำนาจของศาสนาของธรรมที่เคยได้ผลมาแล้ว นับแต่พระพุทธเจ้าลงมาถึงสาวก นี้ก็องค์เลิศเลอ ไม่มีองค์ไหนบกพร่องเลย พอธรรมเข้าครองใจพระพุทธเจ้าก็เลิศเลอ พระสงฆ์สาวกเลิศเลอด้วยกัน ๆ ถ้ากิเลสเข้าครองใจจมบึ้ง ๆ เลยนะ มันต่างกัน

เพราะฉะนั้นอย่าพากันสั่งสมกิเลสตัณหาให้มากมาย เพราะเท่าที่เป็นมานี้ก็ประกาศแล้วในชาติไทยของเรา คราวนี้จะจมเพราะอำนาจของกิเลส ความเห็นแก่ได้ เห็นแก่ความตะกละตะกลาม กินไม่เลือก ๆ กลืนไปหมด ๆ ชาติไทยเราจะถูกกลืนจมไปด้วยกัน นี่อำนาจของกิเลสมันไม่มีเมืองพอ เพราะฉะนั้นจึงต้องอาศัยศาสนาอาศัยธรรมขั้นมารู้พื้น ไม่งั้นไม่ได้นะ เพราะฉะนั้นจึงทำให้ฟังเสียงศาสนา ฟังเสียงกิเลสก็ฟังมานานแล้ว ผลของมันคือกำลังจะล่มจมเวลานี้ เอนเอียงเอามาที่เดียว ให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ฟังเสียงหัวหน้า ธรรมนี้จะไม่มีผิดพลาดแหละ ตรงไปตรงมา แน่วเลย

การติดหนี้ติดสินเขาพระรุ้งพระรังทั่วเมืองไทย แล้วแบกหนี้สินทั้งนั้น ฟังซิเป็นของเล่นเมื่อไร เราจึงได้เตือนทางรัฐบาล เพราะรัฐบาลเป็นรัฐบาลของชาติ เราก็นามของชาติของศาสนาด้วย ได้เตือนรัฐบาลเราด้วยความหวังดี เพราะท่านเหล่านี้เป็นผู้ที่จะนำชาติบ้านเมือง จึงเตือนผู้นำ อย่าได้ทำสุ่มสี่สุ่มห้า การกู่การยืมเขามาบำรุงชาติไทยของเราเนื้เท่ากับเอาไฟมาเผาเสียมากต่อมากนะ กู้มามากน้อยเพียงไร หนี้ก็มาพร้อมกัน ดอกเบี้ยที่จะชี้ยี่ชาติไทยของเราก็มาพร้อมกัน ๆ นี่ละเหยียบลง

เท่าที่แบกhamอยู่เวลานี้ก็แทบจะเป็นจะตายแล้ว จนจะไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวแล้ว ยังจะไปหากู๋หายืมเอามาอีก จากที่ไหน ๆ อีก ขอให้พิจารณาให้ดีนะ เราเป็นหัวใจของชาติขอให้พิจารณาด้วยดี อย่าได้ทำสุ่มสี่สุ่มห้า ด้วยเห็นแก่ได้ เห็นแก่ร่ำแก่รวย ความตะกละตะกลาม นี่แหละมันกลืนบ้านกลืนเมืองมานานแล้ว แล้วมีมากกลืนมาก

เอาให้ลุ่มจมได้ ด้วยความตะกละตะกลามเห็นแก่ได้แก่ร่ำแก่รวย เห็นแก่ฟุ้งของตัวเอง ฟุ้งคนนั้น ฟุ้งคนนี้ จับหัวกันก็มีแต่ฟุ้งใหญ่ ๆ ทำลายชาติได้อย่างสบายมาก ไม่ได้มีหลายคนละผู้ที่ทำลายชาติ พวกฟุ้งใหญ่ ๆ อาศัยอำนาจกฎหมายบ้านเมืองนั้นมาเป็นฉากหน้า แล้วอำนาจเถื่อน ๆ มันก็อยู่ข้างหลัง ดินเหนียวติดหัวว่าตัวมีหงอน กลืนไป ๆ สุดท้ายจมได้ ให้พากันพิจารณาอันนี้ให้มาก

ผู้นำสำคัญมากนะ การกู่การยืมไม่ควรจะกู่จะยืม เราไม่มีอะไรเราไม่ติดหนี้เขาดีกว่าที่เราติดหนี้เอามาประดับร้านเฉย ๆ ไฟเผาหัวใจทั้งประเทศไม่สมควรเลย เราไม่ได้ติดหนี้แต่ไฟหนี้ไม่มาเผาเรายังดีกว่า คนจนไม่ติดหนี้ คนมีติดหนี้พะรุงพะรัง ใครจะมีความสุขมากน้อยต่างกัน คนมีที่ติดหนี้เขานั้นแหละคือไฟเผาหัวมัน คนจนไม่ติดหนี้ คนนี้สบาย อยู่ได้ร่มไม้ชายคาที่ไหนอยู่ได้สบาย

อย่างพวกตาสีตาสายอยู่ตามท้องไร่ท้องนา ไม่ค่อยติดหนี้ติดสิน พวกนี้จะทุกข์ทางร่างกาย วิ่งเต็นขวนขวายหาเช้ากินเย็นตามประสีประสาของเขา แต่เขาไม่ได้แบกหนี้แบกสินทางหัวใจให้เป็นไฟเผาหัวใจ เหมือนพวกที่ตะกละตะกลามเห็นแก่ได้เห็นแก่ร่ำแก่รวย มีเท่าไร ๆ มาประดับร้าน ๆ อยากให้เขาว่าตัวมั่งตัวมีตัวดีตัวเด่น ความจริงมันมีแต่หนี้แต่สินเอาไปประดับร้าน ภายในร้านมีแต่พินแต่ไฟเผาหัวใจมันตลอด ระวังระยงไปหมดนะเวลานี้

เราอย่าเข้าใจว่าพวกเศรษฐี ภูมุนพีจะมีความสุข ไม่ได้มี เอาธรรมจับเข้าไปเห็นหมด นี่ละธรรมพระพุทธเจ้ามีลึกลับที่ตรงไหน เอามาประดับร้านเฉย ๆ ไปที่ไหนสวยงามหรูหราฟูฟ่า ด้วยสินค้ำสิ่งที่เอามาขายต่าง ๆ เต็มไปหมด ๆ แล้วจากหลังมันมีอะไรอยู่นั้น ไปกู่ไปยืมเขามาเท่าไร ๆ มาประดับร้าน นั่นจากหลัง ธรรมดูเข้าไปหมดก็เห็นหมด ก็มีแต่เครื่องประดับร้าน ความสุขจริง ๆ ซึ่งควรจะเป็นเจ้าของร้านไม่มี มีแต่พินแต่ไฟเผาไหม้ออกไปเลย

เพราะฉะนั้นจึงว่าไม่ควรกู่ยืมเขา เรามีอะไรเราใช้ตามเกิดตามมีของเรา ใครจะดูถูกเหยียดหยามก็ช่างเขาซิ เราเป็นผู้รับผิดชอบชาติบ้านเมืองเรา เขามาดูถูกเขาไม่ได้รับผิดชอบต่อชาติบ้านเมืองของเรา ยิ่งกว่าเราเป็นผู้รับผิดชอบ จึงต้องพินิจพิจารณาอย่างพิถีพิถัน ให้สมกับนามว่าเรารับผิดชอบต่อชาติบ้านเมืองของเรา

ติดหนี้มันของเล่นเมื่อไร ภาษาบาลีท่านก็แสดงไว้ อธิมาทานํ ทุกฺขํ โลกํ แปลว่าการติดหนี้ติดสินนี้เป็นทุกข์ในโลก แล้วในขณะที่เดียวกันการไม่ติดหนี้ติดสินนี้เป็นสุขมากในโลก นั่นท่านแสดงไว้ ฟังซิหนี้สินเป็นยังไง พระพุทธเจ้าเป็นผู้แสดงเอง การติดหนี้ติดสินนี้เป็นความทุกข์มากที่สุด และการไม่ติดหนี้ติดสินนี้เป็นความสุขมากที่สุดเช่นเดียวกัน เราจงพยายามเปลื้องออก

หน้าที่มีมาแล้วจากรัฐบาลชุดต่าง ๆ นั้นแหละจะเป็นใครไปกั๊ยม ตาสีตาสาไม่กั๊มนะ ก็รัฐบาลซึ่งเป็นผู้ถือบังเหียนไปกั๊มา ๆ ครั้นกั๊มาแล้วความรับผิดชอบไม่มี ทั้งหนี้ทั้งสินตลอดดอกบังกดอกเบี้ยให้ชาวบ้านคนทั้งประเทศแบกหาม พวกนี้ออกไป เอ้า พวกนั้นตั้งขึ้นมา ตั้งขึ้นมาแล้วกั๊กันยืมกันกินกันแหลก ๆ อย่างนี้เป็นเวลานาน ยังกินเข้าไปมาก ๆ ตะกละตะกลามจนจะกลืนคนทั้งเป็น ยังไม่ตายก็กลืนไปก่อน ไปหาไถไรไถนาหาซื้อหาขาย แต่พวกเธอทั้งหลายอยู่ในท้องของฉันทันแล้ว ยังไม่ตายก็ตะเกียกตะกายไปอย่างนั้น นู่นนะมันเป็นอย่างนั้นนะเวลานี้

เวลากินมาก ๆ กินคนทั้งเป็น คนยังไม่ตายดินอยู่นั่นละ ทั่วประเทศไทยเราดินมันยังไม่ตาย ได้รับความทุกข์ความทรมานเพราะความทุกข์ความจน นอกจากถูกรีดถูกไถด้วยวิธีการต่าง ๆ จากอำนาจทางกฎหมาย อำนาจป่าเถื่อนมันเข้าไปในนั้น ครั้นได้มาแล้วแทนที่จะไปเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมให้ชาติบ้านเมือง มันกลับเกลโลลเข้าพุงหลวง ๆ จับมือกันเป็นพุงใหญ่เลยเทียว จับมือกันเขย่าทีเดียว เอามาพุงนั้นเอามาพุงนี้มีเท่าไรก็ไม่พอชื่ กั๊ยมเขามาเท่าไร ๆ เข้าพุงหลวง ๆ หมด พวกพุงหลวงนี้ก็โอ้อ่าพุงฟ้าสบาย ๆ ทั้ง ๆ ที่แบกหามกองไฟนรกอยู่นั้น

ชีวิตรอลมหายใจ พอลมหายใจขาดสะบั้นนี้ปั้งเลย พวกนี้พวกปั้งเลยทีเดียว พวกอนันตริยกรรมเทียม อนันตริยกรรมอนุโลม เข้ากองใหญ่ของอนันตริยกรรม ๕ พวกการสร้างบาปสร้างกรรมมากที่สุด คือพวกสร้างบาปสร้างกรรมจากประชาชนเอามากลืนกิน ๆ นี้แหละ ทรมานประชาชนให้ได้รับความทุกข์ยากลำบากเวลานี้ เพราะความจน ความจนนี้เอาไปเพื่อจะหนุนชาติบ้านเมือง กลับกลายมาเป็นข้าศึกศัตรูต่อชาติบ้านเมืองเสียเอง ประชาชนได้รับความทุกข์ความเดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า ดุชิ

ไปที่ไหนดุชิ สินค้าเต็มท้องตลาด ในตีกรามบ้านช่องที่ไหนมีตั้งแต่สินค้าเต็มไปหมด ๆ หาผู้ที่จะไปซื้อไม่มี เพราะไม่มีเงิน ก็คือความจนนั่นเอง ดีไม่ดีต่อไปสินค้าต่าง ๆ ที่ผลิตออกมาจากโรงงานต่าง ๆ นี้ โรงงานมันจะเจ๊งได้นะ เพราะอะไร ผลิตออกมาจากโรงงาน ผลิตมาเพื่อขาย ได้กำไรมาน้อยเพียงไรก็เอาไปเจ็จจนพวกลูกค้าชิลูกค้าก็มีท้องมีปาก คนหนึ่ง ๆ เงินเดือนเท่าไร ๆ ในโรงงานแต่ละแห่ง ๆ เมื่อของนี้ไม่ได้ขายจะเอาเงินอะไรมาหนุนเขา สุดท้ายโรงงานมันก็จะเจ๊งได้นะ เอ้า พิจารณาไว้นะข้อนี้ หลวงตาไม่กล้าอุทริแหละ หรืออุทริแล้วก็ไม่ทราบ พิจารณาซิ เราพิจารณาอย่างนั้นนะ น่าจะเป็นอย่างนั้น

ธรรมพระพุทเจ้าไม่เคยผิด ผลิตออกไป ๆ ที่นี้ไม่มีใครซื้อชื่ การผลิต-ผลิตออกเรื่อย ๆ ไม่มีใครซื้อ แล้วค่าจ้างรางวัลของคนงานมีเท่าไร ๆ เมื่อไม่มีใครซื้อชื่ก็ไม่มีเงินมาเจ็จจนโรงงานละชื่ สุดท้ายมันก็จะเจ๊ง ไม่มีใครไปทำงาน โรงงานก้าวไม่ออก จมไป

อีก หลายชั้นหลายภูมินะ เอ้า ใช้ไปสองสามวัน ชื้อมาสองสามวัน ทั้งเสียไปซื้อใหม่ ๆ เพื่อให้ทันกับโรงงานเขาผลิตออกมา เวลานี้โรงงานเขาผลิตออกมามาก ผู้ซื้อไม่ทัน พวกเราก็ไปหาเงินมา เอาซื้อ อันนี้ใช้สองวันทั้งเลย ไปซื้อมาใหม่ ๆ สุดท้ายเงินทั้งสองฝ่าย ฝ่ายโรงงานก็เจ๊ง ประชาชนก็เจ๊ง ที่ไม่เจ๊งก็คืออีแร้งอีกาต้องปองเลย มันกินพวกจน ๆ พวกจนมันตาย วันนี้พูดเพียงเท่านี้เสียก่อน เอาละให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd